

Voorganger: dr. Paul Visser, Amsterdam

'Ten hemel schreiend' n.a.v. Lukas 18: 1-8

Het is schrijnend als je bedenkt hoeveel mensen wereldwijd te lijden hebben onder onrecht en terreur van meedogenloze regimes. Omdat mensen een andere opvatting hebben dan hen die het voor het zeggen hebben - en daarmee niet in het plaatje passen - is er voor hen geen ruimte.

Ze worden overvallen gemarteld en vermoord.

Om het vege lijf te redden slaan er duizenden op de vlucht, van huis en haard beroofd, van positie en baan.

Hoe kan het bestaan... wat doen mensen elkaar toch aan?

Ja en weet u wie daar vandaag het meest onder te lijden hebben? *Christenen...*

Wereldwijd zijn er tallozen, die daar op de een of andere manier slachtoffer van zijn... onrecht hebben te verduren. Enkel en alleen omdat zij volgelingen van Jezus zijn en anderen dat nu eenmaal niet aanstaat.

Je zou bijna zeggen: om niks. Je vraagt je af: waarom..?

Waarom?

Het is ook een vraag aan God.

Hoe kan het bestaan als Hij bestaat?

Is dat niet letterlijk *ten hemel schreiend*?

Nee het is niet nieuw... de Bijbel verhaalt er ook al van **Stefanus**, vol van de Geest was hij... maar werd gestenigd (Hand. 7). **Jakobus**, voorganger in Jeruzalem... werd zomaar onthoofd (Hand. 12).

Hoe valt dat te rijmen met wat Jezus beloofde: Ik ben met je alle dagen. En met wat Hij verzekerde: *Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.*

Je zou zomaar aan alles gaan twijfelen.

Dan kan trouwens óók al, als het er minder dramatisch aan toegaat.

Als je geconfronteerd wordt met ongedachte moeite en tegenslag. En het er ondanks je bidden, smeken en hopen niet beter op wordt.

Dan kan het al heftiger binnen in je gaan zeuren en zieken: *Waar is je God?*

Het staat voor je gevoel soms zo haaks op wat er is beloofd.

Wat moet je ervan denken?

Jezus vertelde er een verhaal over. We lezen er zojuist van in Lukas 18.

Hij maakt daar een gewaagde vergelijking. Vergelijkt God, Zijn Vader, nota bene met een dubieuze rechter.

Een weduwe, in die tijd iemand die gemakkelijk uitgebuit en onder de voet gelopen kon worden, klopt een en ander maal bij hem aan, om het voor haar op te nemen, maar vindt geen gehoor. Hij laat haar gewoon op de stoep staan... lijkt doof voor onrecht wat haar wordt aangedaan. Pas na heel lang, als hij bang wordt dat zij hem op een dag aanvliegt, geeft hij gehoor.

"Zo," zei Jezus, "zo kan het je vergaan als je een beroep doet op God. Het lijkt dat je tevergeefs bij Hem aanklopt. Hij geen oor en oog voor je heeft, je aan je lot overlaat."

Een dwars verhaal

Toch is het maar wat goed dat Jezus dit ons verhaalde. Juist die dwarsigheid helpt mij. Dat God niet zomaar 1,2,3 ingrijpt, staat niet haaks op wat de Bijbel zegt, maar is in lijn daarmee... wordt daar bevestigd.

Ook de Psalmen zijn er vol van, ze roepen hartstochtelijk: *Sta op o God en doe wat!*

Schreeuwen het soms uit: *Waarom slaapt U?*

Daarmee is niet alle leed geleden. Maar het helpt me wel... In mijn wanhoop.

Tegen alle twijfel. Ik ben niet de eerste en enige. Hoe verdrietig ook, uitzichtloos is het niet.

Hoor maar hoe Jezus dit verhaal besluit:

Luister naar wat deze rechter zegt, al minacht Hij het recht. Zal God (die het recht bemint) de Zijnen dan geen recht verschaffen die dag en nacht tot Hem roepen, al laat Hij nu op zich wachten? Ik zeg jullie, dat Hij hen spoedig recht zal doen!

Je kunt ook lezen: *zo gauw mogelijk.*

Wanneer dat is? Dat kan elk ogenblik zijn. Maar sowieso op de dag dat Hij weerkomt en met het kwaad korte metten maakt.

Om te huiveren... en om op te hopen.

Eén ding is zeker: je zult het zien en beleven!

Iemand maakte er een lied op... Voor zo lang het duurt:

*Al heeft Hij ons verlaten
Hij laat ons nooit alleen
Wij leven van vertrouwen
dat wij zijn majesteit
met eigen oog aanschouwen
In alle eeuwigheid...*